

SỐ 413

**MỘT TRĂM NGÀN BÀI TỤNG CỦA KINH
ĐẠI TẬP KHEN BỒ-TÁT ĐỊA TẠNG KHI
HỎI ĐỨC PHẬT VỀ PHÁP THÂN**

Hán dịch: Đời Đường, Tam tạng Sa-môn Bất Không.

*Quy mạng lễ Pháp thân
Ở nơi các hữu tình
Vì chúng không biết khắp
Mới luân hồi ba cõi.
Tánh đó tức sinh tử
Khi tịnh cũng như xưa
Thanh tịnh là Niết-bàn
Cũng chính là Pháp thân.
Ví như sữa không sạch
Không thể thành đề hồ
Phiền não mà không sạch
Không thể thấy pháp giới.
Như sữa đã lọc sạch
Tô tinh diệu không nơ
Còn như phiền não sạch
Pháp giới rất thanh tịnh.
Như đèn để trong bình
Ánh sáng làm sao có?
Phiền não để trong bình
Pháp giới không chiếu sáng.
Để ngọn đèn một bên*

Và bình có lỗ hổng
Do để đèn một bên
Ánh sáng chiếu ra ngoài.
Dùng chày Tam-ma-địa
Đập bể bình phiền não
Cả hư không đầy khắp
Ánh sáng chiếu sáng rực.
Pháp giới cũng không sinh
Cũng không từng hoại diệt
Tất cả đều không nhiễm
Đầu, giữa thường không nơ.
Ví như phệ-lưu-ly
Lúc nào cũng rất sáng
Hang đá lại che lấp
Ánh sáng không chiếu rọi.
Như vậy, phiền não che
Pháp giới diệu thanh tịnh
Không chiếu nơi sinh tử
Thì Niết-bàn rực sáng.
Hữu tánh nếu có công
Thì thấy được vàng thiệt
Vô tánh nếu có công
Khổ mà không kết quả.
Như trấu phủ lên trên
Không thể gọi là gạo
Phiền não phủ lên trên
Cũng không gọi là Phật.
Nếu bỏ được vỏ trấu
Gạo trắng hiện rõ ràng
Phiền não mà xa lìa
Pháp thân được hiện rõ.
Lấy ví dụ thế gian
Cây chuối không chắc thật
Mà có quả chắc thật
Ăn như mùi cam lộ.

Như sinh tử không thật
Lutu chuyển biến phiền não
Quả ấy tức Phật thể
Thí cam lộ hữu thí.
Như vậy với các loài
Tương tự sinh ra quả
Không chủng cũng không quả
Kẻ trí quyết không tin.
Chủng tử nào tánh đó
Chỗ nương của các pháp
Trước sau nếu thanh tịnh
Đạt được quả vị Phật.
Nhật nguyệt không cấu uế
Vì năm thứ ngăn che
Mây, sương khói và bụi
Cùng tay của La-hầu.
Tâm chiếu sáng vậy như
Ngăn che do năm cấu
Tham ái, sân hận, miên
Trạo cử và nghi hoặc.
Như lấy lửa giặt áo
Với các nhơ không sạch
Nếu ném hết vào lửa
Cháy nhơ không cháy áo?
Không loại, các kế kinh
Đều do Như Lai nói
Tất cả đoạn phiền não
Chưa từng hoại tánh đó.
Ví như nước dưới đất
Thường trụ mà thanh tịnh
Trí ẩn nơi phiền não
Thanh tịnh cũng như vậy.
Pháp giới cũng chẳng ngã
Chẳng nữ cũng chẳng nam
Xa lìa tất cả chấp
Sao còn phân biệt ngã!

Các pháp không chỗ buộc
Nam nữ không thể có
Điều phục kẻ tham, mù
Mà hiện tướng nam nữ.
Tánh: Vô thường, khổ, không
Tam tinh lục có ba
Tam tinh lục: Tối thắng
Các pháp không tự tánh.
Như con trong bào thai
Tuy có mà không hiện
Như phiền não ngăn che
Pháp thật không thể thấy.
Phân biệt có bốn loài
Sinh ra do đại tạo
Phân biệt ngã, ngã sở
Danh tướng và cảnh giới.
Đại nguyện của chư Phật
Vô sở hữu, vô tướng
Nhờ tự giác tương ứng
Tánh thường pháp chư Phật.
Như nói thỏ có sừng
Phân biệt mà chẳng có
Như vậy tất cả pháp
Phân biệt không thể được.
Phân tích như bụi nhỏ
Phân biệt không thể được
Đầu cuối đều cũng vậy.
Trí làm sao phân biệt.
Như thể hòa hợp sinh
Hòa hợp cũng hoại diệt
Một pháp tự chẳng sinh
Vì sao ngu phân biệt?
Dụ hai sừng thỏ, trâu
Đó là tướng biến kế
Nương trụ nơi trung đạo

Pháp tánh của Thiện Thệ.
Như trăng và các sao
Ở trong bình nước sạch
Ảnh tượng mới hiện rõ
Như vậy tướng viên thành.
Đâu, giữa đều là thiện
Thường hằng không hư dối
Không có năm thứ ngã
Sao lại phân biệt ngã?
Ví như nước đem nấu
Thì gọi là nước nóng
Vậy khi để cho lạnh
Thì gọi là nước lạnh.
Lưới phiền não che lấp
Thì gọi đó là tâm
Nếu là bỏ phiền não
Thì gọi là đẳng giác.
Nhãn thức duyên nơi sắc
Ảnh tượng rất thanh tịnh
Không sinh cũng không diệt
Pháp giới không hình tướng.
Nhĩ thức duyên nơi tiếng
Thanh tịnh thức ba thứ
Nhờ tự nghe riêng biệt
Pháp giới không hình tướng.
Mũi theo hương mà ngửi
Không sắc cũng không hình
Tỷ thức là chân như
Pháp giới nên phân biệt.
Thiệt giới tự tánh không
Tánh vị giới xa lìa
Không dựa cũng không thức
Tự tánh của pháp giới.
Tự tánh thân thanh tịnh
Đã xúc tướng hòa hợp
Xa lìa đối tượng duyên

Ta nói là pháp giới.
Các pháp ý là lớn
Lìa phân biệt năng, sở
Pháp giới vô tự tánh
Pháp giới mà phân biệt.
Hay thấy, nghe và ngửi
Là vị và xúc chạm
Pháp Du-già nên biết
Như vậy tướng viên thành.
Mắt, tai cùng với mũi
Lưỡi, thân cùng với ý
Sáu xứ đều thanh tịnh
Tướng của nó như vậy.
Tâm thấy có hai loại
Thế gian, xuất thế gian
Chấp ngã nên lưu chuyển
Tự giác là chân như.
Vô tận là Niết-bàn
Nếu hết tham và si
Biết đó là Phật thể
Chỗ hữu tình quy y.
Tất cả với thân này
Có trí hay không trí
Trói buộc, tự phân biệt
Nhờ ngộ được giải thoát.
Bồ-đề gần không xa
Không đến cũng không đi
Hoại diệt và hiển hiện
Với lưới phiền não này.
Nói các loại kế kinh
Trụ chỗ tự tư duy
Đèn trí tuệ chiếu sáng
Liên được tối thắng tịch.
Bồ-đề không nghĩ xa
Cũng không có nghĩ gần

Là ảnh tượng sáu cảnh
Đều do biết như vậy.
Như nước hòa với sữa
Cùng ở trong một bình
Ngỗng chúa uống hết sữa
Chỉ còn nước trong bình.
Như vậy trộn phiền não
Và trí trong một bình
Bạc Du-già uống trí
Trừ bỏ các phiền não.
Như vậy ngã, ngã chấp
Cho đến chỗ thủ chấp
Nếu thấy hai vô ngã
Có chủng mà hoại diệt.
Là Bát-niết-bàn Phật
Luôn thanh tịnh, không như
Phàm phu phân biệt hai
Câu Du-già vô nhị.
Mọi thứ cho khó làm
Lấy giới thu hữu tình
Nhẫn nhục tất cả tổn
Cõi tăng thêm làm ba.
Nơi các pháp tinh tấn
Tâm tĩnh lự gia hạnh
Thường tập ở trí tuệ
Lại được tăng Bồ-đề.
Phương tiện cùng với tuệ
Nhờ nguyện đều thanh tịnh
Nhờ diệu lực trí bền
Cõi thêm làm bốn loại.
“Không nên lay Bồ-tát”
Đó là lời rất ác
“Không thân với Bồ-tát”
Không sinh ra Pháp thân.
Không ưa loài cây mía
Lại muốn ăn đường phèn.

Nếu bỏ loại cây mía
Làm gì có đường phèn?
Nếu gìn giữ cây mía
Ba thứ mới được sinh
Đường, nửa đường, đường phèn
Trong đó mới sinh ra.
Nếu giữ tâm Bồ-đề
Ba thứ mới sinh ra
La-hán, Duyên giác, Phật
Trong đó mới sinh ra.
Như gìn giữ mạ, lúa
Nông phu nhờ đó sống
Như hạnh thắng giải trước
Như Lai bảo phải giữ.
Như ngày rằm trăng sáng
Thấy rõ mặt trăng tròn
Như vậy thắng giải hạnh
Ảnh hiện hình tướng Phật.
Cũng như trăng mới mọc
Tăng từng phút, từng phút
Như vậy, người nhập địa
Từng niệm thấy tăng ích.
Như trăng đến ngày rằm
Mới tròn đầy ánh sáng
Như vậy cứu cánh địa
Pháp thân mới được sinh.
Thắng giải kia kiên cố
Thường đối với pháp Phật
Hãy phát tâm như vậy
Được sự bất thoái chuyển.
Nhiễm y được chuyển y
Được nhận là tịnh y
Nhờ một phần giác ngộ
Gọi là địa Cực hỷ.
Luôn luôn bị nhiễm ô

*Dục và các thứ ược
Không nhớ, được thanh tịnh
Gọi là địa Ly cấu.
Hoại diệt lưới phiền não
Chiếu diệu được Ly cấu
Lìa vô lượng tối tăm
Gọi là địa Pháp quang
Thanh tịnh thường chiếu sáng
Xa lìa Thế cát tường
Chung quanh trí tuệ chiếu
Gọi là địa Diệm tuệ.
Tất cả kỹ nghệ giỏi
Trang sức các tĩnh lự
Nan thắng với phiền não
Được thắng địa Nan thắng.
Với ba thứ Bồ-đề
Thu nhận khiến thành tựu
Sinh diệt với sâu xa
Gọi là địa Hiện tiền.
Diệu dụng với lưới sáng
Biến khắp trời Đế Thích
Vượt qua dòng thác dục
Gọi là địa Viễn hành.
Tất cả Phật gia trì
Sắp nhập vào biển trí
Tự tại vô công dụng
Bất động với sứ ma.
Với các vô ngại giải
Du-già đến bờ giác
Với thuyết pháp đàm luận
Gọi là địa Thiện tuệ.
Thân nhờ trí mà thành
Như hư không vô cấu
Chư Phật đều hộ trì
Cùng khắp như mây pháp
Chỗ nương tựa pháp Phật*

Hạnh quả đều gìn giữ
Sở y đều được chuyển
Nên gọi là Pháp thân.
Là “bất tư nghị huân”
Và là lưu chuyển tập
Người không nghĩ, ý nghĩ
Làm sao mà biết được.
Vượt qua các ngũ cảnh
Tất cả căn, phi cảnh
Ý thức đã nắm giữ
Như sở hữu ngã thể.
Thứ lớp mà tích tập
Phật tử đại danh xưng
Đều dùng trí pháp vân
Vi tế thấy pháp tánh.
Khi nào rửa sạch tâm
Vượt qua biển sinh tử
Ngài dùng hoa sen lớn
Làm tòa lớn để ngồi.
Vô lượng cánh báu sáng
Ánh sáng báu là đài
Vô lượng ức hoa sen
Cùng khắp là quyến thuộc.
Trước dùng mười thứ lực
Dùng bốn loại vô úy
Bất cộng pháp của Phật
Đại tự tại mà ngồi.
Tập hợp tất cả thiện
Phước trí làm lương thực
Trăng tròn giữa các sao
Cùng khắp mà vây quanh.
Dùng tay mặt trời Phật
Dùng ánh sáng báu, sạch
Chiếu trên đầu trưởng tử
Khắp nơi đều thấm nhuần.

Và trụ đại Du-già
Đều thấy bằng Thiên nhãn
Vô minh quấy rối đời
Ác, tập, khổ, sợ hãi.
Giống như ánh sắc vàng
Từ ánh sáng Du-già
Mà vô tri che lấp.
Được mở cửa vô minh.
Nhờ phước trí chiêu cảm
Nhờ giữ định không chấp
Tùy duyên mà viên tịch
Tâm đều được biến hóa.
Các pháp không tự tánh
Tự tánh nơi cảnh giới
Bồ-tát vương khéo thấy
Pháp thân diệu không cấu.
Đều nhờ thân trong sạch
An trụ nơi biển trí
Liên làm lợi chúng sinh
Như ngọc ma-ni tốt.
Tất cả bậc Du-già
Đại Du-già tự tại
Bóng Phật đều biến hóa
Biến khắp mà thoát ra.
Hoặc người có tám tay
Ba mắt thân bùng cháy
Đều nhờ Du-già vương
Biến khắp mà thoát ra.
Đều nhờ tay Từ bi
Thắng hỷ, nắm dây cung
Bấn mũi tên Bát-nhã
Đoạn hết mọi vô minh.
Dùng đại lực tiến lên
Nắm giữ gậy trí tuệ
Tất cả giống vô minh
Thảy đều bị đập nát.

Các hữu tình sức mạnh
Kim cương thân rực sáng
Vì điều phục hữu tình
Phải dùng kim cương thủ.
Tự mình làm nên nghiệp
Thị hiện đủ các quả
Dạy dỗ đúng giáo lý
Biến là vua bình đẳng.
Đói khát thiếu đốt thân
Thí cho đồ ăn uống
Thường khổ vì bệnh tật
Thì làm thầy thuốc giỏi.
Ma vương với chúng ma
Ma nữ với trang nghiêm
Bồ-tát làm bạn thân
Hay thí Bồ-đề tràng.
Như mặt trời, mặt trăng
Ánh sáng ai cũng thích
Hiện ra như chớp sáng
Chiếu rực vô số cõi.
Do nhờ một ngọn đèn
Khắp nơi đều chiếu sáng
Nếu một đèn bị tắt
Tất cả đèn tắt theo.
Như vậy quả báo Phật
Hiện đủ các ánh sáng
Một Phật hiện Niết-bàn
Các Phật cũng quy tịch.
Một vị không diệt độ
Trời sáng làm sao tối
Thường hiện sự chìm nổi
Rõ ràng trên cõi biển.
Kẻ vô trí đời tối
Hay tịnh mắt trí tuệ
Đi đến vô số cõi

Xót thương độ hữu tình.
Thấy đều không mệt mỏi
Nhờ áo giáp đại Từ
Với tất cả thần túc
Du-già đều bờ giác.
Đều quán thời, phi thời
Khiến họ được lưu chuyển
Cứng rắn với dua nịnh
Tức thời liền từ bỏ.
Độ vô lượng hữu tình
Tức thì khiến thanh tịnh
Vô lượng Phật biến hóa
Tức thì được đổi dạng.
Ở trong biển ba cõi
Giăng tẩm lưới điều phục
Co duỗi lưới pháp diệu
Khắp nơi được thành thực.
Hiện khắp khiến nêu rõ
Kẻ nổi trôi trong đó
Như hàng ngàn hữu tình
Khắp nơi đã độ thoát.
Độ rồi khiến giác ngộ
Không sinh nghi pháp diệu
Chuông pháp diệu Thế Tôn
Khiến tất cả được nghe.
Do âm thanh chấn động
Trừ sạch bụi phiền não
Người vô minh tăng thượng
Khiến thanh tịnh tức khắc.
Dùng sức sáng mặt trời
Phá trừ những mù tối
Phiền não ngằm bám theo
Và tội khác của thân.
Khiến họ làm lợi ích
Dần dần được thanh tịnh
Nơi nơi người hiện hóa

Trụ như trăng trong nước.
Phiền não khuấy nhiễu tâm
Không thấy được Như Lai
Như ngọc quý ở biển
Chỉ thấy toàn biển khô.
Như vậy kẻ ít phước
Không thể phân biệt Phật
Kẻ hữu tình ít phước
Làm sao thành Như Lai?
Như kẻ mù lúc sinh
Ngồi trên đống châu báu
Làm sao mà thấy được?
Pháp thân Bạc Vô Thượng.
Thân nhật quang vô số
Lưới ánh sáng vây quanh
Chư Thiên ít phước thiện
Nên không thể thấy được
Bạc Đại Thiện ở trên
Làm sao mà thấy được?
Sắc ấy không thể thấy
Chư Tiên là phiền não.
Trời, Tu-la, Phạm vương
Vì sao còn chút tuệ
Nhưng nhờ oai lực Phật
Thanh tịnh nơi tự tâm.
Mới thấy được các loài
Được tất cả lợi ích
Phước hữu tình đoan nghiêm
Phật đứng trước người đó.
Hào quang chiếu sáng thân
Ba mươi hai tướng tốt
Bạc Trượng Phu như vậy
Thấy giống như biển lớn.
Không cần nhiều thời gian
Liền được trí như biển

*Sắc thân của Thế Tôn
An trụ trong nhiều kiếp.
Điều phục kẻ khó điều
Đẫn đến giới các loại
Đại Du-già sống lâu
Vì sao lại chết yếu.
Với vô số người khác
Thị hiện tuổi tăng giảm
Vô lượng vô số kiếp
Từng mạng sống tăng trưởng.
Nhân duyên vô cùng tận
Đạt được quả vô tận.
Nếu ai tương ứng hiểu lý này
Lấy tuệ phân tích ngay nơi thân
Kẻ ấy sinh nơi tịnh Liên hoa
Nghe pháp Phật nói vô lượng thọ.*

